

Rigtighed ikke af alle vedkommende erkendes. Med andre Ord, naar alle vedkommende erkende Testamentet for godt, bør det tages for godt, selv om Vidnerne ikke ere edfæstede. Jeg vil da gerne spørge den højtærede Minister, om det ikke ogsaa er hans Forstaaelse af Bestemmelsen. Det vil saa i Praksis vise sig saaledes, at naar den afdødes Slægtninge eller en paa deres Vegne henvende sig til vedkommende Sognefoged for at gaa frem paa den Maade, Lovforslaget foreskriver, og foreviser ham Testamentet, der er oprettet for to Vidner, der dog ikke ere edfæstede, skal Sognefogden tage det for gode Varer, naar der ikke for ham foreligger Indsigelse fra anden Side. Hvis den højtærede Minister vil bekræfte dette, finder jeg mig fuldt beroliget. Det ærede Medlem for Stubbe-købing var allerede inde paa Spørgsmaalet om Kontrollen, som ogsaa jeg her rører ved. Men det var den anden Side af Sagen, han omtalte, nemlig Spørgsmaalet om, hvorvidt Forældrene kunne lægge et Testamente til Side, som den paagældende har oprettet, medens jeg har rørt ved en anden Side.

Maa jeg samtidig angaaende det Spørgsmaal, det ærede Medlem rejste med Hensyn til § 1, andet Stykke, udtale, at der sikkert er en Del i, hvad han sagde om Personer under 18 Aar. Det vilde være Synd, om man skulde kunne gaa frem ved deres Jordfærd mod deres eget Ønske, i alt Fald naar de ere ude over den rene Barnealder. Vi ere ogsaa paa det rene med, at den religiøse Myndighed her i Landet indtræder før den borgerlige. Men naar det ærede Medlem mente, at det var Konfirmationen, som skulde hjemle Retten til at blive spurgt, vil jeg her som ved andre Lejligheder udtale mig imod, at der tillægges Konfirmationen større Retsvirkning, end den allerede har. Vil man ind paa Lovændringer i den Retning, det ærede Medlem talte om, vilde jeg foretrække at blive staaende ved det, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgkreds (Hammerich) — jeg ved ikke, om det var med Bevidsthed — udtrykte ved „Konfirmationsalderen“. At der altsaa sattes en vis Alder, f. Eks. 15 Aar, for at vedkommende kunde faa Adgang til selv at blive spurgt. Man vilde i saa Henseende ikke staa paa bar Bund, idet der i en anden Bestemmelse i Lovgivningen, nemlig om Edsaflæggelse, netop er sat den Alder ind. Saa snart Barnet er 15 Aar, kan det stedes til den ikke blot juridiske, men ogsaa religiøse Handling at aflægge Ed. Vil man,

som sagt, ind paa dette, synes jeg, man kan sige, at naar han er over 15 Aar, maa hans eget Samtykke foreligge uden Hensyn til, om han er konfirmeret eller ej.

Maa jeg blot endnu tilføje, at jeg er enig med det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Sabroe) og andre Talere i, at det var saare ønskeligt, at man kom langt videre paa dette Omraade, end dette Lovforslag nu giver Adgang til, særlig ogsaa i Retning af Frihed for andre end gejstlige til at tale ved Graven, selv om de ikke have den paagældende Præsts Samtykke dertil. Men jeg mener alligevel som den første ærede Taler i Øjeblikket at kunne nøjes med det foreliggende Lovforslag. Det er jo et utvivlsomt Fremskridt, og jeg tror, at det paa dette Omraade mere end paa noget andet gælder om at tage mod det lidet, der er Udsigt til at faa gennemført, om man end ønsker og haaber senere at komme langt videre.

Oscar Hansen: Jeg vilde gerne spørge om, hvorledes den højtærede Minister vil stille sig til en mulig Tilføjelse til § 3, første Stykke. Der staar saaledes: „hvorhos der af Følget kan afsynges Salmer af de til enhver Tid til Brug i Folkekirken autoriserede Salmebøger.“ Man siger mig her i Salen, at saadanne Sange som „Der staar et Slot i Vesterled“, „Naar Solen ganger til Hvile“ og „Fred hviler over Land og By“ ikke findes i den evangeliske Salmebog. Var det nu ikke muligt, at man kunde tilføje der: „eller i en af Ministeren godkendt Samling af aandelige Sange eller Hymner“. Jeg tror, at en saadan Tilføjelse vilde vække almindelig Tilfredshed. Naar Rigdommen paa aandelige Sange og Hymner er større, end at de kunne rummes i Salmebogen, og Tallet stadig vokser, og der er Sange, der brede sig i Befolkningen, og som en vis Egn maaske særlig sætter Pris paa, vil der ikke være Grund til at udelukke saadanne Sange ved denne Lejlighed. Jeg forstaaer godt, at Anledningen til Bestemmelsen er den, at man vil have Sikkerhed med Hensyn til de Sange, der anvendes, og at man paa Grund af denne Vanskelighed begrænser sig til den autoriserede Salmebog. Men en af Ministeriet autoriseret Samling af Hymner vil jo give den samme Garanti mod Brud paa Kirkegaardsfreden som Salmebogen. Jeg tillader mig at spørge, hvorledes den højtærede Minister stiller sig hertil.

Hammerich: Det ærede Medlem for Storeheddinge (Svend Høgsbro) spurgte,